

[Arbejds- og Socialministeren.]

der begge oppebærer Aldersrente, medfører de nugældende Regler, at de allerede med en Formueindtægt paa ca. 900 Kr. mister Adgangen til Rente, medens det samme Ægtepar, saafremt det oppebærer almindelig Indtægt, endnu med en Indtægt paa ca. 2 600 Kr. har Adgang til en mindre Aldersrente.

Ser vi paa selve Formuens Størrelse, vil vi f. Eks. for en enlig mandlig Rentenyder i Hovedstaden se, at hans samlede Indtægt vil være nedadgaende, naar hans Formue ligger mellem ca. 6 000 Kr. og 18 900 Kr. Ved at forøge sin Formue fra 6 000 Kr. til 18 900 Kr. opnaar han en Nedgang i sin samlede aarlige Indtægt paa 781 Kr. Han vil ikke engang kunne forbedre sin Økonomi ved at skille sig af med en større eller mindre Del af Formuen, idet han saa rammes af den Bestemmelse i Loven, hvorefter den, der har forringet sin økonomiske Stilling til Fordel for Børn eller andre eller ved uordentlig eller ødselt Levned, som Hovedregel ikke kan oppebære Aldersrente.

Aldersrenteudvalget paaviser ogsaa, at hvis den enlige Mand har en opsparet Formue paa ca. 41 000 Kr., opnaar han, hvad Indtægt angaar — altsaa uden at oppebære Aldersrente —, samme Velstand, som hvis han kun havde opsparet ca. 6 000 Kr. og suppleret Indtægten ved Aldersrente.

En særlig gunstig Stilling har dog Ægtepar, hvor kun den ene Ægtefælle er renteberettiget, idet der for disse Ægtepar for Tiden gælder særlig gunstige Regler ved Indkomstens Beregning, men dette skal jeg siden vende tilbage til.

De anførte Betragtninger gælder dog kun under Forudsætning af, at Rentenyderen alene oppebærer Formueindtægt, og at Formuen ikke bestaar af fast Ejendom, der alene beboes af Aldersrentenyderen selv. Er dette Tilfældet, udgør Formuetillægget nemlig kun 2 pCt. af Formuen.

Naar de særlige Beregningsregler for Formueindtægt saaledes giver til Resultat, at den samlede Indtægt af Aldersrente og Formue inden for et betydeligt Formueinterval er nedadgaende, hænger dette sammen med, at de Tillæg, der lægges til Formueindtægten, udgør mere end 40 pCt. af Formuens Afkast. Man faar saaledes allerede i det Interval, der svarer til 60 pCt. Fradraget ved almindelig Indtægt, en stærkere Nedgang i Renten end svarende til Stigningen i den faktiske Formueindtægt. Jeg kan saaledes som Eksempel her nævne, at Tillægget til Formueindtægten med en Forrentning paa $3\frac{1}{2}$ pCt. udgør fra 143 pCt.

til 200 pCt. af Formueafkastet, alt efter om der regnes med et Formuetillæg til Indtægten paa 5 eller 7 pCt. Medens en Arbejdsindtægt paa 100 Kr. ved den Indkomstfastsættelse, der ligger til Grund for Renteberegningen, aldrig kan medregnes med et større Beløb og følgelig heller ikke kan fradrages i Renten med mere end højst 100 Kr., er Forholdet, for saa vidt angaar Formueindtægter, det, at en Formueindtægt af samme Størrelse, altsaa paa 100 Kr., ved Beregningen vil figurere med et Beløb; der alt efter Formuens Størrelse udgør fra 243 til 300 Kr. og følgelig ogsaa vil kunne komme til Fradrag med et hertil svarende Beløb.

Man maa formentlig være enig med Aldersrenteudvalget i, at Regler som de her skitserede skyder over Maalet.

Jeg skal nu til sidst, inden jeg forlader dette Emne, omtale den særlige Regel om Rentenydere, der har deres Formue anbragt i fast Ejendom, der kun beboes af Rentenyderen selv. Disse Rentenydere har som nævnt en gunstig Stilling takket være den Særregel, at det sociale Udvalg kan nedsætte Tillægget til 2 pCt. Denne Bestemmelse anvendes skønsomt af Kommunen, men er vistnok den normale Fremgangsmaade i mange Kommuner. Denne Særregel betyder naturligvis en Lettelse for mange Rentenydere paa Landet, men man kan over for Regelen indvende, at det er mindre heldigt, at Nedsættelsen er afhængig af et kommunalt Skøn, ligesom man kan betvivle det rimelige i, at Lempelsen er begrænset til fast Ejendom, der alene beboes af Ejeren.

Udvalgets Kritik af de heromhandlede Regler munder ud i følgende.

Det maa forhindres, at en større Formue fører til en faldende Totalindtægt. Formuetillæggene maa derfor nedsættes og det endda ret væsentligt. Udvalget tager herved sit Udgangspunkt i den foreslaede Regel om 60 pCt. Fradrag i Aldersrenten for al Indtægt ud over det fradragfri Beløb og foreslaar en Regel, hvorefter Formueindtægt ingen Sinde bør komme til Fradrag i Renten med mere end 100 pCt. Dette foreslaar Udvalget gennemført derved, at den *beregnedes* Formueindtægt ikke maa overstige den *faktiske* Formueindtægt med mere end $66\frac{2}{3}$ pCt., idet et 60 pCt.-Fradrag af $166\frac{2}{3}$ pCt. af den *faktiske* Formueindtægt netop er ensbetydende med, at denne fradrages med 100 pCt. Heraf følger, at Formuetillægget ikke maa overstige $66\frac{2}{3}$ pCt. eller $\frac{2}{3}$ af Formueindtægten, hvilket gælder uanset Formueafkastet og ligeledes Formuens Størrelse. Rent administrativt vil denne Udformning